

För det nyligen ingångna Årets förhoppningar.

Skål den 22 Januarii 1832.

Allmakt! som i starka händer
Hvälfver våra ödens lopp,
Trygg till Dig sig tanken vänder,
När försvinna vill vårt hopp.

Framåt menskligheten sträfvar:
Snart det Sanna segra skall.
Redan mörkrets ande bäfvar
Vid så mången fördoms fall.
Allmakt! som etc.

Snart det Rätta öfver jorden
Sträcka skall sin spira ut,
Splitets hydra så i norden,
Som i södern, se sitt slut.

Folken skola lagen vörda,
Följa blott sin lydnadspligt;
Förstarne — ej vilseförda,
Hata hvarje smickrets dikt.
Allmakt! som etc.

Snart det Goda skönt skall throna
På ett ädelt slægtes stam,
Vårglans, gjuten kring dess krona,
Locka friska blomster fram.

Brödrakärlek skall förena
Alla hjertan med ett band,
Fridens toner, himmelskt rena,
Höras öfver alla land.
Allmakt! som etc.

Nyl. avd. 19/2. 2

Till några Resande från Tavastland.

Skål den 22 Januarii 1832.

Hel! Er, J ädle Gäster,
Från Häme's sköna bygd.
Vid Er sig hjertat fäster,
Förtjust af Eder dygd.
Sann riddersmanna ära,
Den intet kan förfära,
Den ingen förebrår,
Betecknar Edra spår.

Ert nit för Herrans tempel,
För religion och tro,
Är ett så ljust exempel
Åt dem, som kring Er bo.
Och Tjenaren, som vårdar
Guds hjord och helga gårdar,
Förlägen blickar ner,
Då han Er andakt ser.

Min tacksamhet mottagen!
Er vänskap dyrbar är,
Och gör mig denna dagen
I minnet evigt kär.
Må säll Er lefnad blifva,
Och sist Er himlen gifva,
En afton lugn och blid,
Den stora sabbatsfrid!
